

KS RADOTÍN

20. dubna
ŽÁKOVSKÝ KONCERT
ZUŠ Radotín. KS od 18.00 hod.

27. dubna
PROMĚNY JEDNOHO DNE
ZUŠ Radotín. KS od 18.00 hod.

11. května
ABSOLVENTSKÝ KONCERT
ZUŠ Radotín. KS od 18.00 hod.

ZÁJEZDY PRO SENIORY
NA 1. POLOLETÍ 2005
(Cena pro radotínské důchodce, pokud není uvedeno jinak, je vždy 180 Kč.)

18. května
Žďárské vrchy
Mimoradotínští důchodci 430 Kč

8. června
Šluknovský výběžek a Lužice
Mimoradotínští důchodci 410 Kč

29. června
Železnorudsko
Mimoradotínští důchodci 420 Kč

REKREACE PRO SENIORY
18. - 25. června
Kamenický (Vysočina)
týden s plnou penzí 2600 Kč
(Cena platí i pro mimoradotínské důchodce.)

AKCE PRO ŠIROKOU VEŘEJNOST
4. - 5. června
Za vínem na Znojemsko
1380 Kč

18. června
Saské Švýcarsko
450 Kč

2. - 9. července
Tři Studně (Vysočina)
rodinná dovolená týden od 3180 Kč
červenec, srpen

Kamenický (Vysočina)
rodinná dovolená
týdenní pobyty od 2600 Kč

Zajišťuje KS Radotín,
nám. Osvoboditelů 44,
tel.: 257 911 746,
mobil: 776 161 407, 725 012 635

KINO RADOTÍN

15.4. Pá 17 a 19.30 hod. USA
ŮZASŇÁKOVI 60 Kč

16.4. So 17 a 19.30 hod. ČR
ŽRALOK V HLAVĚ 65 Kč

17.4. Ne 17 a 19.30 hod. FR/USA
PŘÍLIŠ DLOUHÉ ZÁSNUBY 60 Kč

22.4. Pá 17 a 19.30 hod. USA
BOKOVKA 65 Kč

23.4. So 17 a 19.30 hod. USA
BLADE: TRINITY 65 Kč

24.4. Ne 15 a 18.30 hod. USA
LETEC 70 Kč

29.4. Pá 17 a 19.30 hod. ČR
30.4. So 17 a 19.30 hod. ČR
PŘÍBĚHY OBYČEJNÉHO ŠILENSTVÍ 70 Kč

1.5. Ne 17 a 19.30 hod. USA
MILUJ MĚ, PROSÍM 60 Kč

6.5. Pá 17 a 19.30 hod. DÁN
ŠUP SEM, ŠUP TAM 60 Kč

7.5. So 17 a 19.30 hod. USA
ŘADA NEŠTASTNÝCH PŘÍHOD 60 Kč

8.5. Ne 17 a 19.30 hod. ŠPA/FR
HLAS MOŘE 65 Kč

13.5. Pá 18. hod. USA
R A Y 65 Kč

14.5. So 17 a 19.30 hod. USA
PAPARAZZI 60 Kč

15.5. Ne 16 a 19 hod. USA/GB
FANTOM OPERY 65 Kč

Dětská představení
Neděle 15.00 hodin,
vstupné 30 Kč

17.4. ČERT A KÁČA
1.5. BROUČCI - BROUČKOVY
TAJNOSTI

8.5. KRAKONOŠOVY POHÁDKY 2

Na dnešní výlet se vydáme za severovýchodní okraj Prahy do středního Polabí. Z Prahy odjedeme nejlépe vlakem z Masarykova nádraží v 8.57 hod. přes Horní Počernice a Čelákovice do Lysé nad Labem s plánovaným příjezdem v 9.35 hod. Cesta není nijak dlouhá ani zvlášť zajímavá, ale určitě dávejte pozor po přejezdu Labe za Čelákovici. Vlevo ve směru jízdy, asi jeden kilometr za mostem, je vidět mezi stromy u trati kapličku s reliéfem zavraždění knížete Václava a dvě barokní sochy andělů Života a Smrti. Místu se říká sv. Václav. Jedná se o pozůstatek objektu eremitáže - poustevny vybudované hrabětem F. A. Šporkem na přelomu 17. a 18. století. Její součástí byla i zahrada s množstvím plastik, které byly časem přemístěny do Lysé nad Labem. Osada Lysá vznikla při knížecí tvrzi zmiňované k roku 1013 byla roku 1291 povýšena na město. Koncem třicetileté války se stala majetkem rodu Šporků, za jejichž éry se proměnila v barokní skvost. Proto po příjezdu do ní učiníme jakýsi okruh po městě. Za poněkud veřejností pozapomenutými poklady se nasměrujeme od nádraží po červené značce do Masarykovy ulice a přes Husovo náměstí (čp. 23 loubím ozdobená barokní radnice z poloviny 18. století) na vlevo sousedící náměstí Bedřicha Hrozného. Uprostřed něho je parčík se sochou Panny Marie, ale náměstí dominuje jednolodní kostel sv. Jana Křtitele postavený v první polovině 18. století podle plánů F. M. Kaňky. Na zvláště zajímavé zdi je umístěno třináct soch svatých přesunutých sem i z okolních poustevn. Ta, která představuje sv. Jeronýma (čtvrtá zprava, stařec s lebkou v rukou), je dokonce považována za přímé dílo mistra M. B. Brauna a sv. Antonín (první zleva) je výtvorem J. Brokofa. Kolem kostela vejdem do Komenského ulice, v níž je asi po dvě stě metrech v kamenné zdi vchod, kterým vstoupíme do zámeckého parku. Byl budován od roku 1696 a zejména pak na přelomu první a druhé třetiny 18. století. Zabírá 21 ha, roste v něm na 90 druhů dřevin a je složen ze dvou částí: anglického parku a francouzské zahrady. Ve francouzské zahradě najdeme komplet barokních soch, které nejsou sice díly proslulých mistrů, ale představují svým pojetím ve světě ojedinelý soubor. Zpracovaný cyklus měsíců, ročních období, dne, noci, přírodních živlů, světařů a dalších skulptur nemá totiž skutečně nikde obdoby. Autorství většiny plastik je připisováno Františku Adámkovi staršímu z Benátek. Parkovými chodníčky vedou naše kroky neomylně k mohutnému zámeckému celku, další perle města. Původně zde stál gotický hrad, přestavěný v 16. století na lovecký zámek. Barokní podobu získal ve druhé polovině 17. století. Plastiky vytvořil I. F. Platzer. Objekt, kte-

Středním Polabím

ry prošel ještě klasicistní úpravou, slouží momentálně potřebám domova důchodců. Níže pod zámkem se nalézá komplex bu-

Kostel sv. Vojtěcha v Čelákovicích

dov (z roku 1739) bývalého kláštera, který využívá v současné době státní okresní archív. Celý areál opustíme hlavní branou a alejí se vracíme k náměstí. Na jeho pravém rohu odbočíme kolem fary Československé církve evangelické k rodnému domu slavného českého orientalisty profesora Bedřicha Hrozného, jemuž se povedlo rozluštit písmo starobylého národa Chetitů. O životě a činnosti tohoto vědce a také o historii města se můžeme dozvědět mnohé, navštívíme-li místní muzeum nacházející

se sice další rozcestník, ale my si v tento okamžik značek nevíme a obtočíme se vlevo za pilíř mostu a vykročíme břechem po proudu řeky. Vyhne se tak zbytečnému překonávání vozovky. S proudem toku dospějeme posléze k usedlosti V Chaloupkách, kde též objevíme zelenou turistickou značku, jež za usedlostí zahne u zdymadla vlevo (2,3 km). Trasa nyní pokračuje po asfaltové silnici mezi poli do Přerova nad Labem, který vznikl v roce 1903 sloučením Starého a Nového Přerova. V obci odbočíme vpravo a dojdeme až na náves (2,5 km). Tady se setkáme s většinou zdejších památek. Na místě královského renesančního zámku ze 16. století, jenž zhruba o sto let později přišel o svá dvě křídla, jelikož se zřítla, stávala již ve 13. století vodní tvrz. Zámek je veřejnosti nepřístupný. Far-ní kostel sv. Vojtěcha ze 17. století má již novorenesanční podobu. Největší atrakcí města je skanzen založený roku 1900 jako národopisné muzeum. Základem k němu se stala bývalá přerovská rychta, již se po

Ze skanzenu v Přerově nad Labem

vzoru Národopisné výstavy v roce 1895 začalo říkat staročeská chalupa, a další dvě stavby - bývalá myslivna a bývalá bednárna. Kolem nich byly postupně umístěny přenesené lidové stavby ze středního Polabí a dolního Pojizeří. Vstup stojí 40 Kč pro dospělé a snížené vstupné činí 20 Kč. Pokud se ve skanzenu konají tematické výstavy (např. v době kolem Velikonoc

Letos podruhé se zbraslavská knihovna připojila k dalším 392 knihovněm z Česka, Polska Slovenska a Rakouska a připravila pro děti na noc z 1. na 2. dubna pestrý program. Z přihlášených jednadvaceti dětí nakonec dorazilo devatenáct (dvě na poslední chvíli onemocněly). Některé z nich měly zkušenosti už z loňska a všechny se moc těšily. Úvodní Andersenovu pohádku v 18 hod.

Nocovali jsme s Andersenem

vystřídalo sázení stromu pohádkovníku v zahrádce u divadla, s čímž pomáhal i zbraslavský místostarosta p. Toušek. Pro děti byl přichystán malý testík ze znalostí dětských knížek a na třech počítačích byl zpřístupněn andersenovský chat. Po večeri se pak děti věnovaly různým hrám, malování či čtení. Překvapením letošního nocování byla noční návštěva divadla s loutkovou pohádkou a exkurzí po zákulisí. Popovídat si o pohádkách přišel v noci i p. František Kadleček a spisovatelka Helena Němcová, která několik příběhů ze své knížky „Pokladnice pohádek“ také přečetla. S příchodem půlnoci už byli všichni ve svých spacácích a před spaním ještě poslouchali. Poslední štebetání utichlo až po jedné hodině. Po snídani se ještě rozdaly na památku diplomy a zlaté rolničky, pak sladkosti a památeční pohlednice, nakonec se rozdaly i děti (rodičům) a knihovnice začaly přemýšlet, co připravit na příští nocování.

Blanka Velemínská

tradiční výstava Jaro na vsi), je vstupenka o pár korun dražší. Budeme-li obcházet náves dokola, narazíme na protilehlé straně skanzenu na soukromé muzeum motocyklů a velocipejdů. I tam můžeme zavítat. Přerov nad Labem pak opustíme tím způsobem, že půjdeme zpátky hlavní ulicí kolem živého a plavkového plotu skanzenu a hned na jeho konci zajdeme vlevo do postranní uličky, kterou vede zelená značka. Budeme se jít vyvíjet a brzy přijdeme na hospodářskou cestu a po ní k blízkému háji. Jeho stromy v horkém počasí dodají pocit ochlazení. Lesní úsek však není dlouhý, takže v dohledné době naše nohy šlapou opět mezi poli, až se ocitneme znovu na břehu Labe (2,2 km). Leč, rozhlédneme-li se zde vůkol sebe, zjistíme, že i rovinatá polabská krajina má něco do sebe a mnohým může učit. Důkazem toho jsou četné chaty, které mluví. Společně s hladinou řeky nás vlastně doprovázejí až k Čelákovickým domkům u železničního mostu (2,8 km). Podél mostního pilíře je hrubě schůdná cesta, a tak se na počátku městské zastavy dáme vlevo do úzké uličky a v ní v dopravní zastávce označující obytnou zónu vpravo do ulice Přístavní. U železniční trati zamáváme zelené znače a trať pojedeme. Za podchodem odbočíme první ulicí vpravo a staneme na cestě, která je jakousi říční proménádou tamních obyvatel. Po pravé ruce máme stále řeku a po levé jsou zahrádky, za nimiž je vidět oblíbený ovocný strom. Volným tempem se přibližujeme k čelákovickému zdymadlu (1 km), ale ještě před ním si zvolíme cestu vlevo podél náhonu vedoucí do nejstarší části města (0,5 km). Čelákovice jsou poprvé zmiňovány k roku 1290 již jako městečko. Kostel Nanebevzetí Panny Marie nese románské prvky z počátku 13. století. Zápandněji položená středověká tvrz tvořená několika objekty byla roku 1579 renesančně přestavěna a dnes v ní najdeme městské muzeum. Vedle tvrže stojí mlýn je připomínán již ve 14. století a patřil k největším na Labi. Ve vnitřní dispozici má renesanční prvky a z poloviny je uložena na pilotech. Na druhé straně kostela si všimneme barokního děkanství. Od kostela jdeme Kostelní ulicí až na její konec k soše sv. Jana Nepomuckého. Zde se dáme vlevo po žluté a modré, které míří k nádraží (1,2 km). Než k němu dospějeme, můžeme cestou, asi 250 m před železniční stanicí, zajít vpravo do Vašátkovy ulice, kde má pamětní desku velitel čs. stíhacího letectva ve Velké Británii Alois Vašátko, jenž se proslavil za 2. světové války patnácti sestřelými německých protivtů. Vlak z Čelákovice do Prahy odjíždí v 16.18 nebo v 17.18 hod. Trasa výletu měří zhruba 18 km a svým rovinatým charakterem je určena všem věkovým vrstvám jako nenáročná.

Pavel Čornej

Lékařská poradna

Co by se mělo vědět o glaukomu

Glaukom, český "zelený zákal", je mezi pacienty stále považován za nejzákeřnější oční onemocnění, které vede neodvratně ke slepotě a které se nedá nijak léčit. Termín zelený zákal není příliš šťastný, protože se v postižených očích nic zelené nekal, jak by se mohlo z názvu každému zdát. Při glaukomu dochází k postupnému odumírání nervové tkáně oka s viditelnými projevy na zrakovém nervu. Příčinou je nedostatečné cévní zásobení, což může být způsobeno vyšším nitroočním tlakem mechanicky působícím na cévy a nervové buňky sítnice, nebo porucha v cévním systému zrakového nervu při celkových onemocněních jako je cukrovka a hypertenzní choroba.

Postupné odumírání zrakového nervu se projevuje omezením zorného pole postiženého oka. Zorné pole je plošný rozsah vidění jednoho oka. Díky spojením zachovalých zorných polí obou očí se může člověk prostorově dokonale orientovat. Ubýváním zorného pole tedy dochází k postupnému úbytku schopnosti pacienta pohybovat se v prostoru. Proto je důležité pravidelně kontrolovat rozsah zorného pole u pacientů s podezřením na toto onemocnění. Vyšetření se nazývá perimetrie a pacient i mu mají absolvovat pravidelně. Boj proti glaukomu je tedy bojem o zachování zorného pole pacienta!

Jelikož se stoupajícím věkem přibývá pacientů s tímto onemocněním a naše populace obecně stárne, stává se léčba glaukomu mírným sociálním a ekonomickým problémem. Starší pacienti se někdy mohou jen omezeně transportovat a mají jen omezené finanční prostředky. Při rozhodování, zda a jak glaukom léčit, je třeba přihlídnout i k těmto informacím. Často se pacienti ptají, kdy je

vhodné začít léčit glaukom. Otázka není jednoduchá. Na každého návštěvníka oční ambulance můžeme pohlízet s určitou pravděpodobností jako na možného glaukomatika. Z pochopitelných důvodů se zahájení léčby posouvá do období, kdy je možno běžnými vyšetřovacími technikami zaznamenat první známky glaukomového postižení oka. Nedá se úplně s jistotou tvrdit, že pacient nemá glaukom, protože ten se může projevit až v pozdější fázi života. Zodpovědnost za stav svých očí se tím posouvá tedy i na pacienta samotného, což by mělo být ve vyspělé zemi s běžně dostupnou zdravotní péčí samozřejmostí. Pacient by měl docházet na oční kontroly nejen při potížích, nýbrž i v pravidelných intervalech doporučených očním lékařem. Zrak je jeden z nejužitečnějších smyslů člověka a je třeba o něj náležitě pečovat! Léčba glaukomu se stává jednodušší a život méně obtěžující díky objevení se nových druhů léků (očních kapek). Rozhodně je příjemné vkapávat zavedenou léčbu jednou denně kapkami, které navíc nevyžadují speciální podmínky skladování. Vývoj moderních mikrochirurgických nástrojů a bezpečnějších technik umožňuje méně rizikovou chirurgii i u případech velmi urputných forem glaukomu. Operace by přesto měla být indikována uvážlivě a ve správný čas. Pečlivé vysvětlení situace a léčebných možností pacientovi, event. jeho rodinným příslušníkům, by mělo být základním kamenem správné péče. Práním všech specializovaných očních odborníků na léčbu glaukomu je včas rozpoznání onemocnění, správné poučení pacienta a rozumné nasazení léčby.

MUDR. Martin Fučík